

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2239/2554

วอน ดัทช์ ออริจินัลส์, แอลแอลซีโจทก์ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 96,
พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2534 มาตรา 26, ป.วิ.พ. มาตรา 142,
พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 8, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 6

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2543) เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน
ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2543 ข้อ 2 (2) กำหนดว่า เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะเป็นเครื่องหมายหรือ
คำบรรยายอันอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้า แหล่งกำเนิดของ
สินค้า หรือความเป็นเจ้าของสินค้า เป็นเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ซึ่งประกาศ
ดังกล่าวออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (13) แห่ง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า
พ.ศ.2534 อันเป็นบทบัญญัติที่ห้ามโดยเด็ดขาดมิให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีหรือ
ประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังที่บัญญัติไว้ ดังนั้น การตีความบทบัญญัติมาตรา 8 แห่ง
พระราชบัญญัติดังกล่าว และประกาศกระทรวงพาณิชย์ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
มาตราดังกล่าวจึงต้องตีความโดยเคร่งครัดว่าเครื่องหมายหรือคำบรรยายอันอาจทำให้สาธารณชน
สับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับ "แหล่งกำเนิดของสินค้า" นั้น หมายถึง เครื่องหมายหรือคำบรรยายที่สื่อ
ความหมายถึงหรือทำให้เข้าใจว่าเป็นประเทศ เมือง หรือสถานที่อันเป็นแหล่งกำเนิดหรือที่มาของ
สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวโดยตรงเท่านั้น ไม่อาจตีความโดยขยายความให้หมายความ
รวมถึงเครื่องหมายหรือคำบรรยายที่สื่อความหมายถึงหรือทำให้เข้าใจว่าเป็นคนสัญชาติของ
ประเทศหรือบุคคลซึ่งอาศัยอยู่ในสถานที่นั้น ๆ ด้วยได้ เพราะหากตีความโดยขยายความเช่นนั้นจะ
มีผลเท่ากับเป็นการไม่ให้นำคำที่สื่อความหมายถึงคนสัญชาติของประเทศหรือบุคคลซึ่งอาศัยอยู่ใน
สถานที่นั้นมาขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า ทั้ง ๆ ที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายห้ามไว้
โดยชัดแจ้ง สำหรับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ประกอบด้วยคำว่า "Von" เป็นคำในภาษาเยอรมัน
ที่แปลว่า "จาก ของ มาจาก" ส่วนคำว่า "Dutch" เป็นคำในภาษาอังกฤษซึ่งแปลว่า "ชาว
เนเธอร์แลนด์" เมื่อนำคำทั้งสองคำมารวมเข้าด้วยกันเป็น "Von Dutch" ย่อมแปลความหมายได้ว่า
"มาจากชาวเนเธอร์แลนด์" มีความหมายที่สื่อถึงคนชาติเนเธอร์แลนด์โดยตรง หาได้สื่อความ
หมายถึงประเทศเนเธอร์แลนด์ อันเป็นชื่อเรียกสถานที่ซึ่งอยู่ในความหมายของ "แหล่งกำเนิดของ
สินค้า" ตามข้อ 2 (2) ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับดังกล่าวไม่ เครื่องหมายการค้า คำว่า
"Von Dutch" ตามคำขอจดทะเบียนของโจทก์ จึงไม่มีลักษณะเป็นเครื่องหมายหรือคำบรรยายอัน
อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งยังถือไม่ได้ว่า
เครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนเพราะอาจทำให้สาธารณชน
สับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าด้วย และเมื่อนำไปใช้กับสินค้าที่ขอจดทะเบียน
สามารถสื่อความหมายได้เพียงว่า สินค้าดังกล่าวมาจากหรือเป็นของคนชาติของประเทศ
เนเธอร์แลนด์โดยรวมเท่านั้น ไม่อาจทำให้เข้าใจไปได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านี้เป็นของ
บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะเจาะจง อันจะทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดใน
ความเป็นเจ้าของสินค้านั้นได้ การที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 กระทำตามอำนาจหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยดังกล่าวมีคำวินิจฉัยโดยไม่สุจริตหรือประมาทเลินเล่อ จำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 จึงไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวและพิพากษายกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 นั้น ในปัญหานี้ปรากฏตามคำฟ้องว่า โจทก์ขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าโดยฟ้องจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 ในฐานะประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าในการออกคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 96 (1) มิได้ตั้งข้อหาจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 ว่ากระทำการโดยไม่สุจริตหรือประมาทเลินเล่อในการออกคำวินิจฉัยดังกล่าว เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหายและขอให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 รับผิดชอบค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นการส่วนตัว จึงไม่ชอบที่

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจะพิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 เพราะเป็นการพิพากษาเกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้อง ต้องห้ามตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2534 มาตรา 26 ประกอบ ป.วิ.พ. มาตรา 142 แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ในปัญหานี้ แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นสมควรยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ พณ 0704/9341 ลงวันที่ 1 เมษายน 2548 และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 1812/2549 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2549 ที่ไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ 551833 ของโจทก์ กับให้จำเลยทั้งสิบและนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าดำเนินการเพื่อรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอของโจทก์ดังกล่าวต่อไป จำเลยทั้งสิบให้การขอให้ยกฟ้อง

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ พณ 0704/9341 และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 1812/2549 ให้จำเลยที่ 1 ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ 551833 ของโจทก์เพื่อรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวต่อไป ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยที่ 1 ไม่ได้โต้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังได้ว่า โจทก์ซึ่งเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ตามกฎหมายประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าคำว่า เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2547 โจทก์ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวต่อกรมจำเลยที่ 1 สำหรับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า เสื้อยืด เสื้อเชิ้ต เสื้อใส่ซับเหงื่อ กางเกง (ที่ไม่ใช่กางเกงชั้นในหรือกางเกงกีฬา) กางเกงใส่ซับเหงื่อ กางเกงขาสั้น ชุดว่ายน้ำ เสื้อแจ็กเก็ต ถุงเท้า ชุดใส่นอน ชุดหุ้มใส่กันเปื้อนในเวลาทำงาน ชุดชั้นในสตรี กระโปรง ชุดเสื้อกระโปรง เสื้อสตรีครึ่งตัว หมวก หมวกไหมพรมแบบศีรษะ รองเท้า รองเท้ากีฬา ตามคำขอเลขที่ 551833 แต่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าเครื่องหมายการค้าคำว่า แปลว่า "มาจากประเทศเนเธอร์แลนด์หรือเป็นของประเทศเนเธอร์แลนด์" ซึ่งเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ และ

บรรยายคุณสมบัติของสินค้า จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามสำเนาคำสั่งของนายทะเบียน
เครื่องหมายการค้าที่ พณ 0704/9341 ลงวันที่ 1 เมษายน 2548 โจทก์อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ
คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าโดยจำเลยที่ 2 ในฐานะ
ประธานกรรมการ และจำเลยที่ 3 ถึงที่ 10 ในฐานะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีคำวินิจฉัยว่า
คำว่า "Von" แปลว่า "จาก ของมาจาก" และคำว่า "Dutch" แปลว่า เกี่ยวกับเนเธอร์แลนด์ ชาว
เนเธอร์แลนด์" ซึ่งนับว่าเป็นคำทั่วไป ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคหนึ่ง แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ทั้งเครื่องหมายการค้าดังกล่าวเมื่อนำไปใช้กับสินค้า
ทำให้เข้าใจได้ว่าสินค้านี้ผลิตมาจากประเทศเนเธอร์แลนด์ แต่โจทก์เป็นนิติบุคคลที่
จดทะเบียนในประเทศสหรัฐอเมริกา เครื่องหมายการค้านี้จึงอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือ
หลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (13) แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 และประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5
(พ.ศ.2543) เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2543 จึงให้รับ
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ 551833 ของโจทก์ ตามสำเนาคำวินิจฉัย
อุทธรณ์ที่ 1812/2549 ลงวันที่ 28 ธันวาคม มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 เพียง
ประการเดียวว่า เครื่องหมายการค้าคำว่า ตามคำขอจดทะเบียนเลขที่ 551833 ของโจทก์เป็น
เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ.2534 มาตรา 8 (13) ประกอบประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2543) เรื่อง
เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2543 ข้อ 2 (2) และคำว่า "Von
Dutch" เป็นคำทั่วไป ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ดังที่คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าวินิจฉัยไว้ในคำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 1812/2549 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2549 หรือไม่ เห็นว่า
ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2543) เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน
ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2543 ข้อ 2 (2) กำหนดว่า เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะเป็นเครื่องหมายหรือ
คำบรรยายอันอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้า แหล่งกำเนิดของ
สินค้า หรือความเป็นเจ้าของสินค้าเป็นเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ซึ่งประกาศ
กระทรวงพาณิชย์ฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (13) แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 อันเป็นบทบัญญัติที่ห้ามโดยเด็ดขาดมิให้รับจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังที่บัญญัติไว้ ดังนั้น การ
ตีความบทบัญญัติมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวรวมทั้งประกาศกระทรวงพาณิชย์ที่ออก
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าวจึงต้องตีความโดยเคร่งครัดว่าเครื่องหมายหรือ
คำบรรยายอันอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับ "แหล่งกำเนิดของสินค้า" นั้น
หมายถึง เครื่องหมายหรือคำบรรยายที่สื่อความหมายถึงหรือทำให้เข้าใจว่าเป็นประเทศ เมือง หรือ
สถานที่อันเป็นแหล่งกำเนิดหรือที่มาของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวโดยตรงเท่านั้น ไม่
อาจตีความโดยขยายความให้หมายความรวมถึงเครื่องหมายหรือคำบรรยายที่สื่อความหมายถึง
หรือทำให้เข้าใจว่าเป็นคนสัญชาติของประเทศหรือบุคคลซึ่งอาศัยอยู่ในสถานที่นั้น ๆ ด้วยได้
เพราะหากตีความโดยขยายความเช่นนั้นจะมีผลเท่ากับเป็นการไม่ให้นำคำที่สื่อความหมายถึงคน
สัญชาติของประเทศหรือบุคคลซึ่งอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นมาขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า
ทั้ง ๆ ที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายห้ามไว้โดยชัดแจ้ง สำหรับเครื่องหมายการค้าคำว่า ตามคำขอ

จดทะเบียนเลขที่ 551833 ของโจทก์ประกอบด้วยคำว่า "Von" ซึ่งโจทก์และจำเลยที่ 1 รับกันในระดับนี้ว่าเป็นคำในภาษาเยอรมันที่แปลว่า "จาก ของ มาจาก" ส่วนคำว่า "Dutch" เป็นคำในภาษาอังกฤษซึ่งแปลว่า "ชาวเนเธอร์แลนด์" เมื่อนำคำทั้งสองคำมารวมเข้าด้วยกันเป็น "Von Dutch" ย่อมแปลความหมายได้ว่า "มาจากชาวเนเธอร์แลนด์" ตามที่จำเลยที่ 1 อ้างในอุทธรณ์ โดยคำว่า "Von Dutch" ดังกล่าวมีความหมายที่สื่อถึงคนชาติเนเธอร์แลนด์โดยตรง หาได้สื่อความหมายถึงประเทศเนเธอร์แลนด์อันเป็นชื่อเรียกสถานที่ซึ่งอยู่ในความหมายของ "แหล่งกำเนิดของสินค้า" ตามข้อ 2 (2) ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับดังกล่าวไม่ เครื่องหมายการค้าคำว่า ตามคำขอจดทะเบียนของโจทก์จึงไม่มีลักษณะเป็นเครื่องหมายหรือคำบรรยายอันอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งยังถือไม่ได้ว่าเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนเพราะอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าด้วย เนื่องจากคำว่า "Von Dutch" ที่แปลว่า "มาจากชาวเนเธอร์แลนด์" เมื่อนำไปใช้กับสินค้าที่ขอจดทะเบียนสามารถสื่อความหมายได้เพียงว่า สินค้าดังกล่าวมาจากหรือเป็นของคนชาติของประเทศเนเธอร์แลนด์โดยรวมเท่านั้น ไม่อาจทำให้เข้าใจไปได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านี้เป็นของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะเจาะจงอันจะทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้านั้นได้ เมื่อคำว่า "Von Dutch" มีความหมายว่า "มาจากชาวเนเธอร์แลนด์" และโจทก์นำคำดังกล่าวมาขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้ากับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า เสื้อยืด เสื้อเชิ้ต เสื้อใส่ซับเหงื่อ กางเกง (ที่ไม่ใช่กางเกงขั้นในหรือกางเกงกีฬา) กางเกงใส่ซับเหงื่อ กางเกงขาสั้น ชุดว่ายน้ำ เสื้อแจ็กเก็ต ถุงเท้า ชุดใส่นอน ชุดหลวมใส่กันเปื้อนในเวลาทำงาน ชุดชั้นในสตรี กระโปรง ชุดเสื้อกระโปรง เสื้อสตรีครึ่งตัว หมวก หมวกไหมพรมแบบแนบศีรษะ รองเท้า รองเท้ากีฬา ตามคำขอเลขที่ 551833 คำว่า "Von Dutch" จึงเป็นคำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าในรายการสินค้าจำพวก 25 ดังกล่าวโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด คำว่า "Von Dutch" ย่อมมีลักษณะบ่งเฉพาะเมื่อนำมาใช้กับสินค้าดังกล่าวและมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 6 (1) (2) และมาตรา 7 วรรคสอง (2) ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยว่า เครื่องหมายการค้าคำว่า ตามคำขอเลขที่ 551833 ของโจทก์ เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 8 (13) ประกอบประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2543) เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2543 ข้อ 2 (2) และเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะนั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นพ้องด้วยในผล อุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยว่า ส่วนจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 กระทำตามอำนาจหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าโดยไม่ปรากฏว่าจำเลยดังกล่าวมีคำวินิจฉัยโดยไม่สุจริตหรือมีความประมาทเลินเล่อ จำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อการส่วนตัวและพิพาทภายหลังฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 มานั้น ในปัญหานี้ปรากฏตามคำฟ้องว่าโจทก์ขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 1812/2549 โดยฟ้องจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 ในฐานะประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าในการออกคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 96 (1) มิได้ตั้งข้อหา

จำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 ว่ากระทำการโดยไม่สุจริตหรือประมาทเลินเล่อในการออกคำวินิจฉัยดังกล่าว เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับความเสียหายและขอให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ เป็นการส่วนตัว จึงไม่ชอบที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจะพิพากษายกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 10 เพราะเป็นการพิพากษาเกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏใน คำฟ้อง ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ใน ปัญหานี้ แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นสมควรยกขึ้นวินิจฉัยและ แก้ไขให้ถูกต้องโดยพิพากษายกคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ กลางในส่วนนี้เสียตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 45 ประกอบมาตรา 26 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 (5) และ 243 (1) พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่ พิพากษายกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 ถึงจำเลยที่ 10 ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ กลาง

องค์คณะ

ปริญญญา ตีผดุง · อร่าม เสนามนตรี · รัชพันธ์ ประพุทธนิตินสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2239/2554>